

Τα πνεύματα κάτω από τον ουρανό σκορπίζουν τη διχόνοια στο κόσμο-(Έχει φυσικά σημασία μεγάλη ή κατάσταση στην οποία θα βρισκόμαστε τη στιγμή και την ημέρα της έσχατης κρίσης. Γιατί τότε θα περάσουν οι ιδιότητες του χαρακτήρα μας στην αιωνιότητα.)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Τα παρακάτω κείμενα αποτελούν συζητήσεις του αείμνηστου καθηγητή Ζόραν Σαραμάντιτς με τον Άγιο πατέρα Θαδδαίο, ηχογραφημένες σέ κασέτες. Δημοσιεύονται και μεταφράζονται για πρώτη φορά στην ελληνική γλώσσα.

Τα πνεύματα κάτω από τον ουρανό σκορπίζουν τη διχόνοια στον κόσμο

...Είμαστε το ανθρώπινο γένος. Οι προγονοί μας ήταν πλασμένοι από θεϊκό υλικό. Μετά την πτώση μας όμως, το σώμα μας άλλαξε ως προς την ποιότητα του και ο θάνατος μπήκε κρυφά σ' αυτό.

Τώρα είναι πολύ δύσκολο να επανέλθει ο άνθρωπος στην αρχική του κατάσταση. Γιατί; Επειδή στον κόσμο των σκέψεων... στον πνευματικό κόσμο, ο πρώτος πού έπεσε ήταν ο σατανάς και μαζί του έπεσαν και άλλοι άγγελοι, τούς οποίους επηρέασε με τα λόγια του. Όλα αυτά τα πνεύματα απομακρύνθηκαν από την πηγή της ζωής και τώρα περιπλανώνται χωρίς να έχουν γαλήνη, ηρεμία. Οργανώνουν από μόνοι τους το «κράτος τους», με τον ίδιο τρόπο πού στη γη οι άνθρωποι

οργανώνουν τα κράτη τους.

Ἡ ενέργεια των πνευμάτων κάτω από τον ουρανό είναι αρνητική.

Λόγω της υπερηφάνειας τους τα πνεύματα της κακίας έπεσαν. Ὁ Θεός όμως είναι ολόκληρος αγάπη. Ὅπως βλέπετε Μόνος Του ήρθε να μας οδηγήσει στην αρχική μας κατάσταση. Γιατί κανείς δεν μπορούσε να μας φέρει στην αρχική μας κατάσταση παρά μόνον Εκείνος πού μας δημιούργησε. Εκείνος πού ζει με τον Χριστό, αναγεννιέται ξανά, γίνεται νέο δημιούργημα, νέο πλάσμα.

Μέχρι την ήμερα της έσχατης κρίσης της ζωής αυτού του κόσμου όλα θα έχουν μία ροή....

Δόθηκε ή δυνατότητα σέ όλα τα έλλογα όντα, τα όποια απομακρύνθηκαν από την πηγή της ζωής, να επιστρέψουν σ' αυτήν και να ενωθούν με αυτήν. Δείτε και μόνοι σας πώς το ανθρώπινο γένος σήμερα κατρακυλά στην καταστροφή. Αφού όμως έτσι σπείραμε, έτσι θα θερίσουμε, τούς καρπούς των σκέψεων μας και των επιθυμιών μας. Έτσι και το πρώτο ανθρώπινο γένος, λόγω των πολλών και δυνατών κακών σκέψεων έπρεπε να χαθεί με τον κατακλυσμό. Από αυτόν σώθηκε μόνον ό Νώε και ή οικογένεια του από τούς οποίους ή ανθρώπινη γενιά πολλαπλασιάστηκε πάλι.

Τώρα πάλι ξανά πολλαπλασιάστηκε το κακό. Τα πνεύματα κάτω από τον ουρανό συνέχεια ενεργούν και δυστυχώς οι άνθρωποι δεν το καταλαβαίνουν.

Ὁ άνθρωπος νομίζει πώς ό ίδιος αυτός σκέφτεται αρνητικά και διόλου δεν καταλαβαίνει ότι αυτό συμβαίνει, γιατί βρίσκεται κάτω από την επιρροή των δαιμόνων, των πονηρών πνευμάτων, πού έχουν αρνητική ενέργεια. Μόλις μέσα μας φανερωθεί ή αρνητική σκέψη, ή όποια χαλά την ησυχία μας, αυτό σημαίνει ότι «ανοίξαμε» την μηχανή της αρνητικής ενέργειας.

Από μόνα τους όλα αυτά φαίνονται ξεκάθαρα. Αλλά οι άνθρωποι δεν το βλέπουν αυτό και έτσι με αυτό τον τρόπο χαλάει ή αρμονία του ανθρώπου, σπάζει σαν καθρέφτης. Ὁ άνθρωπος όμως πρέπει να συνέλθει και να κατανοήσει ότι πρέπει να βρει την εσωτερική αρμονία, την ενότητα μέσα του.

Δυστυχώς, ο άνθρωπος πολλές φορές δεν μπορεί διόλου να κατανοήσει ότι μπορεί να το επιτύχει αυτό... Ναι, βλέπετε ότι ο Θεός είναι παντού παρών, υπάρχει παντού. Ο άνθρωπος τώρα είναι περιορισμένος στο χρόνο και στο χώρο. Πώς μπορεί ο άνθρωπος να καταλάβει όλα αυτά; Όλα αυτά ο ανθρώπινος νους δεν μπορεί να τα καταλάβει. Αλλά η αγάπη μπορεί να τα καταλάβει. Επειδή ο Θεός είναι αγάπη!

Σήμερα πολλοί άνθρωποι βγήκανε από τον σωστό δρόμο, και θεωρούν τον εαυτό τους άθεο.

Στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν άνθρωποι που δεν πιστεύουν. Τέτοιοι άνθρωποι δεν υπάρχουν. Πολλοί θεωρούν ότι δεν πιστεύουν, στην πραγματικότητα όμως πιστεύουν πάρα πολύ και λαχταρούν πάρα πολύ τον Θεό. Επειδή δεν υπάρχει κανένα λογικό πλάσμα που να μην λαχταρά την ζωή. Όλοι εμείς λαχταρούμε την ζωή.

Όλοι λαχταρούν την απόλυτη αγάπη, την αγάπη που δεν αλλάζει και μένει αιώνια. Αυτή η λαχτάρα υπάρχει αιώνια. Όλοι λαχταρούν την απόλυτη δικαιοσύνη. Όλοι επιθυμούν να επικρατεί αιώνια ή απόλυτη δικαιοσύνη. Όλοι λαχταρούν να επικρατεί ή δικαιοσύνη, αιώνια.

Όλα αυτά τα λαχταρούμε όλοι με όλη την καρδιά μας. Και ο Θεός είναι αγάπη, είναι ζωή. Αυτός είναι όλα αυτά. Αυτός είναι ή Δικαιοσύνη και ή Αγάπη. Δεν μπορούμε όμως από την μια να Τον λαχταρούμε με όλη την καρδιά μας και από την άλλη να αντιδρούμε. Τέτοια συμπεριφορά από μόνη της βλάπτει. Εμείς οι άνθρωποι βλάπτουμε μόνοι μας τον εαυτό μας. Γιατί, μόλις κρατάμε αρνητικές σκέψεις μέσα μας καταστρέφουμε την ειρήνη μέσα μας.

Όταν για παράδειγμα ένας άνθρωπος θεωρεί ότι είναι άθεος, αμέσως δεν έχει ησυχία μέσα του. Και όταν κάποιος προσεύχεται στον Θεό, αμέσως είναι καλά. Ο άνθρωπος που θεωρεί πως είναι άθεος συνεχώς, γκρινιάζει και τον νευριάζει ο άλλος ο άνθρωπος που προσεύχεται. Αυτό σημαίνει πως ή συνείδηση του δεν είναι καθαρή και γι' αυτό το λόγο, δεν έχει ησυχία, γαλήνη.

Ενώ εκείνος, ο οποίος προσεύχεται στο Θεό, έχει ηρεμία, είναι ήσυχος. Γνωρίζει ότι ο Θεός είναι πανταχού παρών και μέσα του. Ο άνθρωπος που προσεύχεται γνωρίζει ότι εμείς δεν είμαστε κυρίαρχοι της ζωής μας. Γνωρίζει πως μπορεί να υπάρξει θεϊκή ησυχία, γνωρίζει ότι ή θεϊκή ενέργεια είναι μέσα μας.

Εμείς τώρα είμαστε πάνω από πέντε δισεκατομμύρια ψυχές στη γη. Αυτά τα πέντε δισεκατομμύρια ανθρώπων είναι σήμερα μια μη ενωμένη θεϊκή ενέργεια. Βλέπετε...

Αν τόσες ψυχές συμφωνούσαν ως προς την σκέψη τους, αν όλοι οι άνθρωποι είχαν την ίδια καλή σκέψη, όλα θα άλλαζαν. Όλα θα άλλαζαν....

Αυτή ή ένωση των σκέψεων θα ήταν μία τεράστια ενέργεια. Θα ήταν μία τεράστια συγκεντρωμένη ενέργεια. Βλέπετε όμως πώς τώρα όλα βρίσκονται σέ μια δυσαρμονία, αυτό συμβαίνει, γιατί οι σκέψεις των ανθρώπων δεν είναι σύμφωνες.

Τα πονηρά πνεύματα, τα όποια βρίσκονται κάτω από τον ουρανό είναι τα πνεύματα πού απομακρύνθηκαν από τον Θεό, διαχωρίστηκαν από Αυτόν και γι' αυτό ποτέ δεν έχουν ησυχία και γαλήνη. Αυτά τα πνεύματα διδάσκουν στο ανθρώπινο γένος, μαθαίνουν στους ανθρώπους να είναι μεταξύ τους χωρισμένοι, διασκορπισμένοι από εδώ και από εκεί, ασύμφωνοι ως προς τις σκέψεις. Κατανοείτε πού έχουμε φτάσει εμείς οι άνθρωποι;

Ερώτηση καθηγητή Ζ.Σ.: Μιλήστε μας περισσότερο για την εσωτερική ησυχία και γαλήνη.

Απάντηση πατρός Θαδδαίου:

Θα σας αναφέρω τα λόγια του Αγίου Ισαάκ του Σύρου. Ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος είναι ένας από τούς αγίους πατέρες της ορθόδοξης εκκλησίας μας πού θα μπορούσε να του αποδοθεί ή ιδιότητα του ψυχολόγου. Μόνο στα δικά του έργα λέει τα παρακάτω λόγια: «Άνθρωπε, μην χαλάς την ηρεμία σου για τίποτε σ' αυτόν τον κόσμο! Μην εγκαταλείπεις την εσωτερική σου ησυχία με κάθε τρόπο. Κράτα, προφύλαξε την εσωτερική σου γαλήνη!». Και στη συνέχεια μας λέγει: «Συμφιλιώσου με τον εαυτό σου' τότε θα συμφιλιωθεί μαζί σου και ο ουρανός και ή γη».

Ερώτηση καθηγητή Ζ.Σ.: Πέστε μας ποιά είναι ή γνώμη σας για τις πολιτικές ιδέες γενικώς.

Απάντηση πατρός Θαδδαίου:

Είμαι εναντίον όλων των πολιτικών, όλων των πολιτικών ιδεών. Όλοι οι πολιτικοί έχουν το δικό τους στόχο. Όλοι τους βλέπουν την υλική πλευρά της πολιτικής τους. Κοιτάζουν, το συμφέρον τους. Όταν ένας μοναχός είναι υπερβολικά δεμένος με τις πολιτικές ιδέες, τότε δεν έχει καμία αξία σαν μοναχός. Τότε ακόμα και αυτός έχει μπερδέψει το στόχο του. Εκαναν λάθος όλοι εκείνοι πού επέλεξαν την πορεία της μοναχικής ζωής χωρίς να ελευθερωθούν από τις διάφορες παγκόσμιες πολιτικές ιδέες.

Ερώτηση καθηγητή Ζ.Σ.: Πώς όμως χαρακτηρίζετε τούς αυτοκράτορες και τούς

βασιλιάδες του μεσαίωνα, που κυβέρνησαν το κράτος και στη συνέχεια έγιναν μοναχοί;

Απάντηση πατρός Θαυδαίου:

Άλλη κατάσταση επικρατούσε τότε και άλλη κατάσταση επικρατεί σήμερα στον κόσμο και στην παγκόσμια πολιτική. Στον εικοστό αιώνα υπάρχουν πολλές φιλοσοφικές και πολιτικές ιδέες. Αυτές οι ιδέες δηλητηρίασαν το ανθρώπινο γένος. Αυτές οι πολιτικές ιδέες δίχασαν τις σκέψεις των ανθρώπων. Οδήγησαν τους ανθρώπους να τραβάνε από εδώ και από εκεί. Οδήγησαν τον καθένα σε διαφορετική πλευρά. Στον μεσαίωνα και στο Βυζάντιο υπήρχαν πολύ λιγότερες πολιτικές ιδέες και λιγότερη πολιτική φιλοσοφία απ' ό,τι σήμερα.

Ερώτηση καθηγητή Ζ.Σ.: (Δεν ακούγεται καλά).

Απάντηση πατρός Θαυδαίου: ...

Τίποτε, δεν χάνεται. Όλα αλλάζουν την μορφή στην οποία βρίσκονται. Απλά το κάθε άτομο έχει τη θέση του. Όπως και το μικρότερο φύλλο στο δένδρο έχει τη θέση του. Έτσι και στην αιωνιότητα τίποτε δεν χάνεται. Όλα μόνο αλλάζουν κατάσταση και μορφή.

Επειδή ή κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε πάνω στη γη σ' αυτόν τον κόσμο, αποτελεί διαταραχή των δυνάμεων του νου μας. Όλα σήμερα είναι διαταραγμένα, δεν λειτουργούν σωστά και γι' αυτό το λόγο βρισκόμαστε σ' αυτή την κατάσταση σήμερα.

Γι' αυτό το λόγο και ολόκληρο το σύμπαν βρίσκεται σ' αυτή την κατάσταση. Όλη ή φύση σήμερα έχει χάσει την τρυφερή υφή της. Παλαιότερα ήταν εντελώς διαφορετικός ο υλικός κόσμος του σύμπαντος. Είχε άλλη μορφή και βρισκόταν σε άλλη κατάσταση...

Γιατί τότε υπήρχε ύλη δημιουργημένη από πνεύμα. Γι' αυτό το λόγο την ήμερα της έσχατης κρίσης, όλα τα πλάσματα θα αλλάξουν κατάσταση και μορφή. Δηλαδή θα πάρουν την κατάσταση και την μορφή της ύλης της δημιουργημένης από το πνεύμα. Ο Άγιος απόστολος Παύλος λέει: «Ο ίδιος ο Κύριος με πρόσταγμα με φωνή αρχαγγέλου και με σάλπισμα Θεού θα κατεβεί από τον ουρανό και θα αναστηθούν πρώτα αυτοί που πέθαναν πιστοί στο Χριστό». Ο Κύριος έφερε κάποτε και θα φέρει πάλι στην αρχέτυπη κατάσταση το ανθρώπινο γένος. Ο Κύριος αποκτώντας την ανθρώπινη φύση την μεταμόρφωσε και την έφερε στην αρχική κατάσταση και μορφή. Μόνον αυτός μπορούσε να την επαναφέρει στην πρωταρχική της κατάσταση. Αυτό δεν το μπορούσε κανείς άλλος, παρά μόνον εκείνος που μας

δημιούργησε.

Εμείς λοιπόν, επειδή είμαστε από υλικό πού δημιουργήθηκε από το πνεύμα, θα είμαστε σέ εντελώς διαφορετική κατάσταση και μορφή την ήμερα της τελικής κρίσεως, και δεν θα περνάμε πλέον την πόρτα του θανάτου. Όταν ό Κύριος θα έρθει, θα αλλάξουμε και μορφή και κατάσταση. Αυτό πού είναι σάπιο, θα πάρει μορφή μη σάπιου και αυτό πού είναι θνητό, θα πάρει την μορφή αθάνατου. Σέ μία στιγμή όλα θα αλλάξουν.

Επειδή: «Ή ήμερα του Κυρίου θα έρθει όπως ό κλέφτης τη νύχτα και τότε οι ουρανοί θα διαλυθούν στη φωτιά και ή γη, όπως κι όλα όσα έγιναν πάνω σ' αυτήν, θα κατακαούν. Εμείς όμως, σύμφωνα με την υπόσχεση του Θεού, προσμένουμε καινούριους ουραμούς και καινούρια γη, οπού θα βασιλεύει ή δικαιοσύνη». (Πέτρου Β 310, 313, Ησαΐας 65, 17).

Δεν θα υπάρχει ούτε ό χρόνος, δεν θα υπάρχει ανάγκη για υλικό φώς, δηλαδή για το φώς του ηλίου. Επειδή ό Θεός είναι το φώς και όλα θα γίνουν φώς.

Εντελώς διαφορετική θα είναι ή κατάσταση. Γιατί; επειδή τα σημερινά έλλογα όντα δεν παρέμειναν στη θέση στην οποία τοποθετήθηκαν. Επειδή σήμερα όλα! είναι μπερδεμένα.

Όπως γνωρίζετε ό άνθρωπος είναι ή κορωνίδα της δημιουργίας και δημιουργήθηκε τελευταίος! Πρώτα! δημιουργήθηκαν οι άγγελοι. Μερικοί όμως από αυτούς «έπεσαν» πριν ακόμη δημιουργηθεί ό άνθρωπος. Ϊ Επειδή οι δυνάμεις των πνευμάτων πού είναι κάτω από τον ουρανό είναι περιορισμένες, είναι περιορισμένες και ως προς την ενέργεια τους, πού είναι αρνητική. “Ένα μέρος αυτής της αρνητικής ενέργειας, πέρασε και στη δική μας φύση.

Τί σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει πώς πρέπει να αλλάξει αυτή ή κατάσταση. Να ορίστε, τί βλέπουμε τώρα; Ούτε ή δικαιοσύνη αμείβεται, ούτε ή αδικία τιμωρείται. Όμως αυτά πρέπει να γίνουν. Ό καθένας πρέπει να αμείβεται σύμφωνα με τα έργα του.

Αυτό σημαίνει εκείνο, πού λέει ό απόστολος Παύλος: «Όλη ή φύση αναστενάζει, περιμένοντας να σωθούν οι υιοί της προσευχής». Και αυτοί είμαστε εμείς.

Δηλαδή, ή φύση περιμένει να ελευθερωθεί από τη σαπίλα και από την καταστροφή. Περιμένει την αλλαγή.

Αυτό σημαίνει πώς περιμένει την ήμερα πού θα υπάρξει νέος ουρανός και νέα γη. Ό Θεός ήξερε με την πρόνοια του, ότι τα έλλογα πλάσματα δεν θα μπορέσουν

διαφορετικά και γι' αυτό το λόγο επέτρεψε να κυλήσει έτσι ο χρόνος. Από την δημιουργία του κόσμου μέχρι σήμερα, Αυτός γνώριζε ότι όλα θα συμβούν έτσι όπως έχουν συμβεί.

Αυτός γνώριζε ότι τα ανθρώπινα δημιουργήματα πρέπει να βρουν τον εαυτό τους, να συνέλθουν και πάλι να ενωθούν με την απόλυτη ενέργεια Του. Και όλα αυτά θα συμβούν για να επανέλθουν τα έλλογα όντα στη θεϊκή ζωή, και στη θεϊκή μεγάλη χαρά.

Όποιος δεν θα θέλει να συμμετάσχει στην θεϊκή ζωή θα απομείνει μόνος του και απομονωμένος. Ο τέτοιου είδους άνθρωπος θα απομείνει μόνος σέ ένα δικό του πεδίο δράσης. Έχει φυσικά σημασία μεγάλη ή κατάσταση στην οποία θα βρισκόμαστε τη στιγμή και την ημέρα της έσχατης κρίσης. Γιατί τότε θα περάσουν οι ιδιότητες του χαρακτήρα μας στην αιωνιότητα.

Εμείς λοιπόν οι άνθρωποι έχουμε πολύ σύντομη ζωή εδώ στη γη. Γι' αυτό σέ αυτό το σύντομο χρονικό διάστημα πρέπει να αγωνιστούμε με την βοήθεια του Θεού να έχουμε καλή ζωή.

Ο Κύριος μας δώρισε την ζωή Του, τη θεϊκή ζωή Του και την θεϊκή Του ενέργεια. Εμείς, με την βοήθεια Του πρέπει να κτίσουμε ένα χαρακτήρα πράο, γενναιόδωρο, καλόκαρδο, ευγενικό, ανώτερο. Πρέπει να κάνουμε ότι καλύτερο μπορούμε. Να μιμηθούμε τον χαρακτήρα του Ιησού Χριστού. Να Τον έχουμε ως παράδειγμα ζωής. Γιατί ο Κύριος μας έδειξε τί ζωή πρέπει να έχουμε.

Πρώτο και πιο σημαντικό είναι να καταλάβουμε ότι πρέπει να συγχωρέσουμε και τους εχθρούς... Παλιά υπήρχε ο νόμος «οφθαλμός αντί οφθαλμού...». Οι άνθρωποι παλαιότερα δεν μπορούσαν να καταλάβουν κάτι άλλο. Και γι' αυτό το λόγο ήρθε στο ανθρώπινο γένος ο Χριστός, ο Σωτήρας του κόσμου. Αυτός μας υπέδειξε την κατεύθυνση, μας υπέδειξε προς τα που πρέπει να πορεύεται το ανθρώπινο γένος....

Για παράδειγμα όταν ο Κύριος συνάντησε την Σαμαρείτισσα στην πηγή και μίλησε μαζί της, αυτή του είπε: «Οι προπάτορές μας λάτρεψαν το Θεό σ' αυτό το βουνό εσείς όμως λέτε ότι στα Ιεροσόλυμα βρίσκεται ο τόπος όπου πρέπει κανείς να τον λατρεύει» (Επειδή τότε οι Σαμαρείτες ήταν χωρισμένοι από τους Εβραίους). Και Αυτός είπε: « Είναι κοντά ο καιρός, ήρθε κιόλας, πού οι πραγματικοί προσκυνητές θα λατρεύουν τον Πατέρα με τη δύναμη του Πνεύματος, πού αποκαλύπτει την αλήθεια. Γιατί έτσι τούς θέλει ο Πατέρας αυτούς πού τον λατρεύουν. Ο Θεός είναι πνεύμα». Τότε του απάντησε ή Σαμαρείτισσα: «Ξέρω ότι θα έρθει ο Μεσσίας, δηλαδή ο Χριστός. Όταν έρθει εκείνος, θα μας τα εξηγήσει όλα». Και ο Σωτήρας της απάντησε: «Εγώ είμαι ο Κύριος, εγώ πού σου μιλάω αυτή τη στιγμή». Οι

άνθρωποι λοιπόν παλιά δεν γνώριζαν ότι ο Θεός είναι πανταχού παρών, και ότι μπορούσαν να τον λατρεύουν οπουδήποτε. Όταν ήρθε ο Χριστός τούς πληροφόρησε και για αυτό.

* “Ένα χαρακτηριστικό του γέροντα Θαδδαίο, ήταν, πώς όταν έλεγε τις παραβολές του Ευαγγελίου, όλοι είχαν την εντύπωση πώς τούς μιλούσε για κάτι, πού εκείνη την στιγμή το έβλεπε να συμβαίνει μπροστά του.

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr